

1 | Leden 2019

Milí gympláci,

tak vám opět přivážíme další číslo časopisu, druhé v tomto školním roce, první v roce 2019.

Vánoční prázdniny máme bohužel už za sebou a čeká nás náročná příprava na pololetí.

Doufám, že jste si volno po prázdninách užili, protože po lenivém a odpočinkovém režimu bude zase potřeba trochu nastartovat a oprášit mozkové závity. Pokud je pro vás návrat do školních lavic příliš náročný, můžete se na chvíli odreagovat při čtení tohoto nového čísla Gymjevexpressu. Přijíždí vám hodně štěstí při studiu a ať vám to rychle utíká!

Kateřina Mikutová

...přiváží

...zpráví

...objevuje

...přiváží:

Srdí kový den

Dne 4. prosince jsme celá třída 1. A vyrazili do ulic Jevíka a širokého okolí alespo trochu „pomáhat“. Hned ráno jsme se sešli v domov mládeže, kde nám paní vychovatelka dala pokyny. A mohli jsme vyrazit. Spoustu našich spolužáků zstalo v Jevíku, kteří vyjeli do Moravské Těbové, Chornic a nebo Boskovic. Naším úkolem bylo prodat co nejvíce předmětů na pomoc dětem, kteří trpí závažnou nemocí a nemají dostatek finančních prostředků na léky. I když nám po asi příliš nepálilo, tak jsme se každý snažili, abychom vybrali co nejvíce peněz. Celkem se nám podařilo vybrat něco kolem 20 000K, které poslouží dobré věci. Myslím, že jsme si to všichni užili a alespo trochu jsme pomohli.

Eva Vyroubalová, 1.A

Halloween

Ve dnech 2. 11. - 3. 11. 2018 se na naší škole uskutečnila akce pořídaná 2.A, 2.B a 2.L. Všichni zájemci se shromáždili v 18:30 před školou. Prostředí nám opravdu nahánělo hrůzu, jelikož byla tma a z budovy se ozývaly děsivé zvuky. Poté nás studenti z druhého ročníku po jednom předvolávali. Vyvolaný jedinec musel jít do třídy, která mu byla přiřazena. Celou cestu jsme se mohli kochat opravdu vydávanými a děsivými maskami, a také ohromnou vydávanou výzdobou.

Jakmile jsme dorazili do třídy, utvořili jsme tým společně s ostatními, kteří s námi byli ve stejné třídě. Každý z nás měl různé úkoly a soutěže, které byly legrační, někdy i trochu náročné a děsivé. Po splnění jednotlivých úkolů jsme dostávali malé lístečky s úsly.

Když jsme dokončili všechny úkoly, shromáždili jsme se v aule. A náhle se ukázalo, k čemu ona ísla byla. Každé íslo mělo přiřazeno jednu potravinu, například íslo 2 bylo hořčice, íslo 5 mléko, íslo 4 banán atd. Podlé ísel, která měl náš tým, jsme si namixovali smoothie. Opravdu to nebyla chutná záležitost, nebudu lhát. Po

Po zbytek večera jsme měli volnou zábavu. Mohli jsme se podívat na jaký film, povídat si, nebo hrát různé hry. Ráno na nás ve sborovně čekala snídaně.

Celou akci jsem si ohromně užila. Studenti z druhých ročníků měli všechno výborně promyšlené a myslím si, že jsme se všichni dobře bavili.

Adéla Hrbáková, 1.A

Energie budoucnost lidstva

V listopadu jsme absolvovali fyzikální přednášku o energii. Součástí bylo mnoho nových faktů, několik nám už známých faktů a pár praktických ukázek. Za správnou odpověď na otázku následovala odměna v podobě placek, propisek nebo jiných reklamních předmětů. Proto někteří po dvou hodinách odcházeli bohatší o spoustu předmětů a v domostí, někteří se museli spokojit jen s v domostí. To je ale nejděležitější, protože budoucnost není jenom energie, ale i my a to, jak s ní budeme hospodávit.

Anna Junková, 1.B

Vánoční hrátky

Foto: gymjev.cz

Už znávanou tradici let se v předvánočním časem na Gymnáziu v Jevíku udržuje velmi pohnatá tradice v uspořádání akce, která kvůli své přátelské atmosféře a v ní výborného (nealkoholického) puně linoucí se celou chodbou, všem navodí tu správnou vánoční náladu. Ve čtvrtek 20. prosince 2018 měli mladší i starší možnost si na vánočních hrátkách na poslední chvíli vyrobit i nakoupit vánoční dárky pro své blízké.

O celý chod události se starali studenti vybraní ze všech tříd. Postarali se jak o nápady na zcela nové, zábavné aktivity, tak i o ty, které nikdy na hrátkách nesly

chybět. Upekli perníky, jež si mohli malé děti, jejich rodiče i studenti nazdobit, a pomáhali jim také na ostatních stanovištích s vytvářením všemožných dáreků. Výběr byl opravdu široký. Od výroby barevných náramků a papírových přáníček, přes tvorbu andělíčků z ovího rouna, placek, až po zdobení skleněných svíček a svíček. Na prodej byly přímé dělné svíčky, ručně vyráběné náramky a náhrdelníky a kromě nich také pestrá škála okoládových cukrovinek.

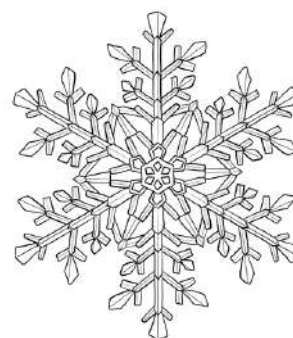
Foto: gymjev.cz

To všechno zmíněné, šum přátelské konverzace a vánoční hudba v pozadí, se spojilo v opravdovou, neřávanou atmosféru, která na každého dýchala ze všech stran. Víím, že z hrátek neodcházel nikdo, bez ohledu na věk, kdo by nebyl vánočně naladěný a domů si neodnášel spokojený úsměv na rtech.

Jan Hader, 3.B

Foto: gymjev.cz

Prachy, ženský, chlast a hazard

Vážené tenáky, vážení tenáci! Chcete se někdy podívat do Las Vegas? Pokud ano, tak věřím, že jste nepropásli 23. 11. 2018 maturitní ples 4. B, která se tímto městem, Městem hazardu, inspirovala plně a ladně celého večera. Ale nejdříve se vraťme ještě trochu více včas.

No, v zájmu nám tak trochu došlo, že bychom se mohli soustředit na ples, pevně jen už je za rohem. Bod číslo 1 na programu jednání: Pojme se pohádat. Úmyslně přeháním, ale ostřejší konfrontace se občas udály. Ale to je zcela běžné. Maturák má lovku (v tšinou) jednou za život. Proto každý chce, aby se ve večer vydal.

A tak půlšel na program jednání bod číslo dvě. Formální předtanění. Jelikož máme ve třídě skvělé tanečnice, ale i ty méně zdatné, mezi které se sám řadím, byl tento úkol trochu tvrdším oříškem. Ale jelikož víc hlav víc ví, a nás se na tom podílelo 27, bylo jasné, že nic nevykoumáme. A také jsme vykoumali. Následně odpočívání následovala pauza na přemýšlení, v naší stovžaté Matce město. Mnozí umělci tam dostávali skvělé nápady, to by v tom byl problém, aby jeden nezbyl i na nás.

Tch nápad samozřejmě zbylo více, takže jsme se pustili do dalších bodů. Grafická stránka celé akce, kompletace výzdoby sálu, tombola, plnění překvapení, a mnoho dalšího. A zatímco jsme pracovali, mizela další zrnka z přesýpacích hodin a blížil se náš den D a hodina H.

22. 11., chystání sálu, vázání balónkových hroznů, v šenění obřích karet, žetony na dveře, chystání stolů. Plíce jsme kupodivu nevyplivli, ale již bylo slyšet poslední zrnko písku a v domě si toho, že ten den přichází, jsme na něj šli čekat.

A už jsme zase ve dne plesu. Stojíme vprostřed sálu, lidé tleskají. Roztahuje se koberec. Jdeme si pro šerpu, každého z nás zasype lavina drobných mincí, motání koberce, překvapení večera, volná zábava, diskotékno, konec? Jeden by to neekl, ale když je lovka v centru dění, ples strašně rychle uteče. Stačilo by mrknout a celý by ho propásl. Myslím, že jsme mnozí ze sebe vydali všechno při chystání večera a snad jste si ho užili stejně jako my. Závěrem bych chtěl podkovat všem, kteří se na plesu podíleli, hlavně naši profesorce třídní Janu Janečkovou, panu profesorovi Adamu Wiltschovi za úžasnou práci ve fotokoutku, moderátorovi Marku Šehoovi, fotografům Marku Šafářovi a Janu Kaderkovi a spoustu dalších skvělých lidí. Viva Las Gympl.

Foto: Adam Wiltsch

Vít Václavek, 4.B

Foto: Marek Šafář

...zповídá

Foto: Zdeněk Schreiber

Jiří Kolbaba

V pátek 16.11. proběhla v kulturním domě v Chornicích přednáška známého cestovatele Jiřího Kolbaba na téma Nepál – Himálajské dobrodružství. Po přednášce mi pan Kolbaba odpověděl na pár otázek, u kterých se velmi rozpovídal a celý rozhovor byl velice příjemný.

Už je to rok co jsme se viděli naposledy, co je u vás nového?

Nic zvláštního, já žiju takový všední život. Každý rok je nový, jiný a to proto, že mám možnost stále cestovat, takže jsem zase strávil hodně času v zahraničí a také jsem si užíval cesty po České republice. Nic zásadního se u mě nestalo. Hodně jezdím a hodně pracuji.

Loni jste trávil Vánoce mimo českou republiku. Jak je budete trávit letos?

Letos pravděpodobně budu na Vánoce v Česku, ale na Silvestra hned budu pryč, odletím zase na Island, odkud jsem se před pár dny vrátil, protože Island je pro mě naprosto úžasnou destinací. Příští rok na podzim vydám obrazovou knihu o Islandu, tak proto jsem tam byl po jednadvacáté. V nejbližším období plánuji navštívit tento ostrov ještě třikrát. Chci stále hledat nové motivy, světla, barvy, situace, setkání apod.

Připravujete nějaký nový program pro vaše besedy, na který se můžete těšit?

Mám v hlavě několik témat, ale já víc cestuji, než stíhám připravovat přednášky. Mám v plánu, že bych udělal jeden přednášku o jihovýchodní Asii, s dleřazem na Japonsko, Čínu,

Laos, Kambodžu, Vietnam... Potom bych chtěl ještě udělat přednášku o Pacifických ostrovech, takže když to dobře dopadne, tak bych připravil i přednášku o této části světa. Mám i jiné touhy a plány, ale nezvládám to všechno.

Co vás na cestování baví nejvíce?

Svoboda. Cítím se svobodný, šťastný, naplněný... pro mě je cestování sen. Svět nepovažuji za nebezpečný, ale pochopitelně jsem opatrný. Zatím se ke mně svět choval vždycky velice korektně, takže tohle si užívám a to je to, co mě na tom baví a doufám, že ještě pár let bude bavit.

Jakou zemi byste chtěl ještě navštívit a kam byste se nikdy podívat nechtěl?

Zemí, které bych chtěl navštívit je hodně a pár bych mohl jmenovat v Jižní Americe, v Africe nebo v Tichém oceánu. Na které by pro mě byly úplně nové, jiné by byly takové, ve kterých jsem už byl, ale chtěl bych je vidět ještě v jiném světle. A nejsou země, kam bych se nechtěl vrátit, já jsem nikdy nebyl v žádných válčících lokalitách, nemám takovou odvalu. Nemám žádnou zemi, kde bych prožil něco dramatického a řekl bych o ní, že se tam už nikdy nechci vrátit.

Už jednou jsem byl na Jamajce, tak jsem se vrátil a psal jsem o Jamajce docela dramatické texty, protože vždycky popisují to, co tam doopravdy prožívám. Nebylo to úplně příjemné a dokonce mi to někdo vyčítá, jak jsem o Jamajce takhle hovořil a psal. No hovořil jsem o Jamajce, ale psal jsem o ní to, co jsem prožil. A při dalších dvou návštěvách Jamajky bylo všechno úplně jinak a byl to pro mě takový ten typický karibský ráj.

Foto: Zdeněk Schreiber

Které místo vás nejvíce překvapilo – a pozitivně nebo negativně?

Mně překvapily vždycky skoro všechna místa na světě. Já mám představy, které jsou horší než je skutečnost. Možná i já podléhám, přes to všechno, co jsem ve světě prožil nějakým překvapením, nebo mám zažité představy o té dané oblasti. Většinou jsou ty představy horší, než je skutečnost. Já tam odjízďím a jsem ne tak úplně naladěný nadšením a vracím se a o mě mám, jak se říká, navrch hlavy, protože tam zase prožiju něco úžasného.

Když byste pozval někoho z daleké země sem, do České republiky, co byste mu ukázal?

Cokoliv, kdekoliv. Dneska jsem zase znovu obdivoval kostel v Chornicích a byl jsem na Kalvárii v Jaroměřích a viděl jsem památky tady, v tom vašem kraji. Pozval bych ho kamkoliv. Česká republika je nádherná země, má nádherné památky a každý cizinec tyto památky ocení. Když tady mám kamarády z ciziny, tak jim ukážu svoje rodné město, kde dosud bydlím - Brno. Máme také mnoho menších měst, vesniček, které stojí za to, abychom je cizincem ukazovali.

A máme být patřičně hrdí na svoji zemi, protože je úspěšná a krásná. Jenom co musím vždycky trochu na uknout a co si neodpustím, jsou ty mezilidské vztahy. Ty se mi tady příliš nelíbí, nejsou tak vřelé, jak já jsem na nás zvyklý z jiných kultur. Já jsem tady měl dneska přednášku pro školáky a pochválil jsem je za to, jak se chovali, byli naprosto skvělí, tichí, soustředění a nerušil nikdo a já jsem to velice ocenil. Ale to zdravení je katastrofa a tam to za jiná. My jsme v naší kultuře hodně studení. Je málo lidí, kteří umí takový ten vřelý kontakt.

Je nějaká otázka, na kterou byste rád odpověděl, ale ještě nikdo se vás na ni nezeptal?

To je vtipná otázka, ale nenacházím na ni odpověď.

P i jaké innosti si nejvíce odpo inete?

Když ídím auto. Já opravdu ani necítím únavu, když ídím auto, cítím se š astný a sou asn í hodn p emýšlím o r zných v cech. Já si strašn užívám ízení a to jak v esku, tak v cizin . Te jsem t eba na Islandu za dva m síce najezdil p es 12 000 km, ale n kdy za dva m síce ve Spojených státech najezdím 25 000 km. Opravdu ídím velmi rád.

D kuji za rozhovor.

Eva Vyroubalová, I.A

...objevuje

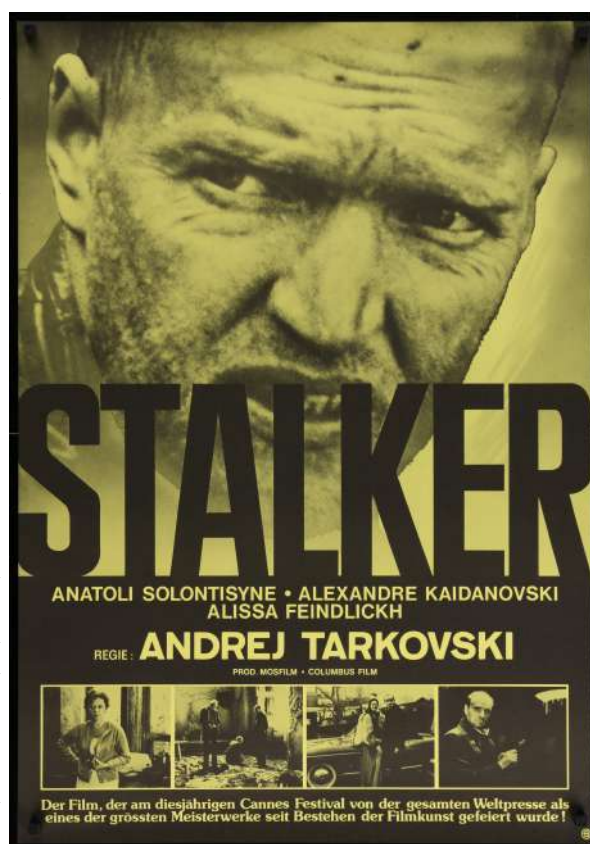
Znovu v Zón

Vyrazí takhle stalker, profesor a spisovatel do Zóny. To není za átek vtípu, ale za átek strastiplné cesty za poznáním vlastního nitra. Film Stalker, výtvor Andreje Tarkovského na motivy povídky bratr Strugackých Piknik u cesty (recenze viz. 22. íslo školního asopisu Gymjev Express), je sice filmem, který se adí do žánru sc-fi. Ale ne ekejte sci-fi, kde se st ílí, nemluví a všude za rohem na vás íhájí roboti, mimozemš ani, mutanti, etc. Ne, toto je sci-fi, které vás vysaje po emocionální rovin , po shlédnutí se budete cítit vyprahlí, duševn , jako stalker. Celá zápletká spo ívá v tom, že vznikla Zóna. Po pádu mimozemského t lesa. A tato Zóna je obehnána plotem, který hlídají vojáci a nemilosrdn st ílí po všech, kdo se tam pokusí dostat. V Zón však existuje místo, kde se plní p ání. A do této komnaty vodí stalker lidi, co mu za to zaplatí. Ned lá to však primárn pro peníze. D lá to, protože jen on, hnida, m že všem pomoci. Všem, co již ztratili nad ji. A tak za ním p íchází profesor, který chce Zónu poznat a spisovatel, který není schopen nic sepsat. Podnikneme s nimi cestu fyzicky i psychicky vy erpávající. Snímek je dosti rozvlá ný, p eci jen stopáž 162 minut není nejmén , nicmén as strávený u tohoto díla za to stojí. Není to jen poetické sci-fi, s neot elým nám tem, se skv lým nápadem st ídání barev, kdy Zóna, jediné místo, kde si

stalker p ijde, že žije, je barevná, a okolí Zóny má obraz se sépiovým filtrem. Musím také vypíchnout celkovou práci kamery, která p echází pomalu, nejsou žádné výrazné skoky, takže si m žete celou Zónu prohlédnout. Dialogy jsou napsány tak, aby vás udržovaly v nap tí, p eci jen do Zóny se nechodí každý den. Krom t í hlavních postav se ve filmu vyskytuje stalkerova žena, která je jeho skoro posledním spojením se sv tem, a jeho dcera s parapsychologickými schopnostmi. Z filmu se dá odnést i spousta moudra, jen se na n j musíte dívat s myslí, o ima a srdcem otev enými. A záv r?

Teprve na konci filmu se cítíte, jako byste došli cíle, ale máte v ústech trpkou pachu , protože mnohdy je cesta cíl a teprve na cest poznáme, kdo vlastn jsme. A pamatujte. „P ímá cesta nebývá v Zón nejkratší. ím je tady n jaká cesta delší, tím je mén riskantní.“

Zdroj: www.csfd.cz/film/32353-stalker

Vít Václavek, 4.B

...baví

Sledovali jste je pozorně ?

Vánoce nás je za námi a nám nezbyvá nic jiného, než se zase rok těšit na ten klid a pohodu u pohádek, kterých je v televizi v tento čas spousta. Aby vám to ale nebylo líto, tak si vás Gymjev Express rozhodl otestovat, zda jste letos tyto pohádky sledovali pozorně a neřádkali jste to.

Vaším úkolem bude rozpoznat, z jaké pohádky a filmu jsou následující hlášky:

„Ty máš svaly, já mám záry!“

„Harry, jdu do baráku!“

„A komu tím prospějete, co?!“

„Co na mě křičíš?“

„Šel jsem, kam bys utíkal? Kdo by se tu zpívat bál...“

„Já, že jsem tajtrlík? Za prvé nevím, co to je, a za druhé mě to uráží!“

„Zůstane tu dívka, co polévku mi solila.“

„Já jsem malej, ale šikovnej!“

„Maminka mě utělo lopuchem. A byla na mně beruška!“

„Je ti teplo do venka?“

„Tak říkejte ta flaška? Dozví se to?“ „Já to nechápu, pane profesore. To mi musela dát do batohu asi máma nebo sestra. To ona vždycky, na příděšenou.“

„Vy máte ale kuráž.“ „Mohu vám říct, kolik budete chtít, Výsosti.“ „Kdepak, slečno, já dluhy nedělám!“

„Některé lidi za oběti stojí.“

Moc lehké? Tak to zkusme jinak. Zvládnete doplnit chybějící slova?

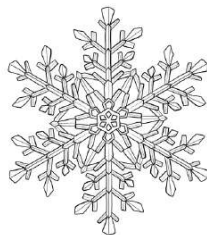
„Šaty s vlekou, ***** vyšívané, ale princezna to není, ***** pane.“

„Je to *****! Při zatýkání tě ***** tě zranil, dva zhmotil a jednoho *****“

„*****, spadlo ti to.“

„Poj *****!“ „Poj ty *****!“

„Kde udělali ***** z ***** chybu?“

Hana Vyroubalová, Kateřina Portlová, 4.A

ešení: Mrazík, Sám doma, Pelíšky, Popelka, Pyšná princezna, Byl jednou jeden král, Princezna se zlatou hvězdou, Princezna ze mlejna, S tebou mě baví svět, Mrazík, Sněženky a machiči, Těloišky pro popelku, Ledové království

stříbrem, jasný, rebel, vojáci, zesměšnil, Máchale, dolů, nahoru, soudruzi, NDR

redaktoři:

*Eva Vyroubalová, Vít Václavek, Adéla Hrbáčková, Anna Junková, Kateřina Portlová,
Hana Vyroubalová*

úvodník: *Kateřina Mikutová*

grafika a zpracování: *V. Voráčková*